

Predrag Lasica

Pogresno Skretanje

Zima je pucketala kao ogrev u peci
stezala stabla, kuće i ljude
Hladan spolja, vreo iznutra
krenuo ka njoj „pa šta bude“

Na prozoru inje i studen
u bosti sneg i led
Ona kao ledeni pokrivač
znam joj lice napamet

Zaledi odnos na petnest dana
Čekam da obraz zarumeni
Čekam taj znak nestrpljiv
da se volimo obučeni

POGRESNO SKRETANJE I POGRESNA REC
KO JE KRIV NIJE BITNO
DOK SE LJUBIMO NENORMALNO
I ZELIMO STRAVICNO

POGRESNO SKRETANJE I PAMETAN RAZUM
KADA MRGUD DOBIJE OSMEH
DOK ME GREBE NOKTIMA, SPREMNA NA GREH
NAMERNO POVREDJEN DA BI BIO LECEN

Zima je nista kada srce greje
kada se probude vene i krv prokljuca
Zima je nista kada se ona smeje
Jedino led moze da puca

Nista je mraz naspram lica

Njenog pored moga uha
Dok se grlimo divlje
Dok se ljubimo zlo
Dok vatra izbija iz nje